

24 Νοεμβρίου 2014

Τί πρέπει να κάνει ο χριστιανός για να κληρονομήσει την αιώνια ζωή; (Αγ. Ιωάννης ο Χρυσόστομος)

/ [Γενικά](#)

Ο Χριστιανός, για να κληρονομήσει την αιώνια ζωή, πρέπει:

Μ' όλη του την ψυχή ν' αγαπάει το Θεό και να τηρεί τις εντολές Του. Ν' αγαπάει, επίσης, το συνάνθρωπό του όπως και τον εαυτό του. Γιατί ο Κύριος είπε: «Θα μείνετε πιστοί στη αγάπη μου, αν τηρήσετε όλες τις εντολές μου» (Ιω. 15:10). Και: «Έτσι, θα σας ξεχωρίζουν όλοι πως είστε μαθητές μου, αν έχετε αγάπη ο ένας για τον άλλο» (Ιω. 13:35).

Να ταπεινώνει την ψυχή του μπροστά στον Θεό και ποτέ να μην ταπεινώνει τον πλησίον του. Γιατί «καρδιά συντετριμμένη και ταπεινωμένη ο Θεός δεν θα την καταφρονήσει» (Ψαλμ. 50:19). Να πενθεί για τις αμαρτίες του. Να θλίβεται πικρά για τις αμαρτίες του πλησίον του. Να χαίρεται, όταν ο πλησίον του είναι ευτυχισμένος, και να μην τον φθονεί για την ευτυχία του. Να δέχεται με υπομονή και να συμβουλεύει με καλοσύνη όσους του εναντιώνονται. Να επιδιώκει πάντα τη εκτέλεση δικαίων και θεάρεστων έργων, που συντελούν στη διατήρηση της καθαρότητας της ψυχής.

Να αισθάνεται ευσπλαχνία για τους δυστυχισμένους. Να εργάζεται μ' όλες του τις δυνάμεις για την ειρήνη, όπως τη θέλει ο Κύριος • γιατί έτσι θα ονομαστεί παιδί του Θεού (Ματθ. 5:9). Να μη δειλιάζει όταν βρίζεται, όταν κατηγορείται, όταν κατατρέχεται, ακόμα και όταν θανατώνεται για τη δικαιοσύνη του Θεού και την ομολογία της πίστεως στο Χριστό.

Να πολεμάει κάθε αιρετική διδασκαλία και να δέχεται την ορθή πίστη της αγίας Εκκλησίας μας για τον Τριαδικό Θεό.

Ν' αγαπάει την αλήθεια και να μη μολύνει ποτέ τη γλώσσα του με το ψέμα. Να μην κάνει ποτέ κακό στον πλησίον του.

Να μην κατηγορεί. Να μην κοροϊδεύει. Να μην κάνει τίποτε απ' όσα απαγορεύει ο νόμος του Θεού.

Να δίνει ελεημοσύνη έστω από το υστέρημά του, χωρίς να ζητάει από τους άλλους ενίσχυση για την καλή αυτή πράξη.

Να δίνει ευχές, όταν του δίνουν κατάρες. Αν κάποιος τον πάρει αγγαρεία για ένα μίλι, να πάει μαζί του δύο (Ματθ. 5:41), δίχως να βαρυγγωμήσει ή να ξεστομίσει κακό λόγο. Να μην ορκίζεται ποτέ, αλλά να εφαρμόζει την παραγγελία του Κυρίου: «Το «ναι» σας να είναι ναι και το «όχι» σας να είναι όχι» (Ματθ. 5:37).

Να υμνολογεί το Θεό και να προσεύχεται σ' Αυτόν με κατάνυξη.

Να συλλογίζεται πάντα το θάνατό του, τη μέλλουσα κρίση και την απολογία που θα δώσει για τα έργα του. Να συλλογίζεται πάντα τις αμαρτίες του, παρακαλώντας το Θεό να του τις συγχωρήσει.

Να κάνει με ζήλο καλές πράξεις, χωρίς όμως να καυχιέται γι' αυτές, όπως ο Φαρισαίος.

Να αποφεύγει τη λαιμαργία, τη μέθη, την επιορκία, την άσκοπη φλυαρία, το φθόνο, τις διαμάχες, την κακεντρέχεια, την πλεονεξία, την αισχροκέρδεια, την οργή, την πορνεία, τη μοιχεία και, γενικά, την ασέλγεια.

Να μην έχει καμιά σχέση με τη μαγεία, να μη χρησιμοποιεί μαγικά και να μην καταφεύγει ποτέ σε μάγους, μάντεις και γητευτές. Να διατηρεί τον εαυτό του αγνό, ώστε να μεταλαμβάνει άξια το Σώμα και το Αίμα του Χριστού.

Να συντρέχει τα ορφανά, τις χήρες και τους ξένους. Να μην αρνείται τη βοήθειά του σ' εκείνον που την χρειάζεται. Να δίνει δανεικά δίχως τόκο σ' εκείνον που του ζητάει, γιατί, όσα έχει, από το Θεό τα έχει και σ' Αυτόν ανήκουν.

Να λυπάται ως ψυχικά τυφλούς τους εχθρούς της πίστεως και ν' αγωνίζεται μ' όλες του τις δυνάμεις για το φωτισμό τους, να φεύγει μακριά όμως, από κείνους που εμμένουν στην τύφλωσή τους.

Να παραμένει σταθερά αγαθός, ευσεβής, αγνός κι αφοσιωμένος στο Θεό. Να κατευθύνεται σε κάθε ενέργειά του από την ενθύμηση και το θέλημα του Κυρίου, σύμφωνα με το ψαλμικό: «Βλέπω τον Κύριο πάντοτε μπροστά μου» (Ψαλμ. 15:8).

Να μη διατηρεί μνησικακία στην ψυχή του, αλλά να συγχωρεί αμέσως εκείνον που του φταίει. Γιατί ο Κύριος είπε: «Αν συγχωρήσετε τους ανθρώπους για τα παραπτώματά τους, θα σας συγχωρήσει κι εσάς ο ουράνιος Πατέρας σας» (Ματθ. 6:14).

Να κρίνει με δικαιοσύνη και φόβο Θεού. Να μην κατακρίνει, να μην περιφρονεί και να μην εξευτελίζει τον πλησίον για τ' αμαρτήματά του. Γιατί ο Κύριος είπε: «Μην κρίνετε τους συνανθρώπους σας, για να μη σας κρίνει κι εσάς ο Θεός» (Ματθ. 7:1).

Να σωφρονίζει τον πλησίον με αγάπη. Να υπερασπίζει τον αδικημένο. Να προστατεύει τον αδύνατο. Να βοηθάει τον ανάπηρο. Να νουθετεί τον παραστρατημένο.

Να αγαπά την ανάγνωση πνευματικών βιβλίων, την ακρόαση του θείου λόγου και τις ψυχωφελείς συζητήσεις.

Να τιμά τους γονείς του και να μην τους κακολογεί ποτέ.

Να συχνάζει στις ιερές ακολουθίες, που τελούνται στο ναό. Να μην αμφιβάλλει για τα θαύματα, που γίνονται από το Θεό σε κάθε εποχή.

Όταν ο άνθρωπος ζει μ' αυτόν τον τρόπο, έχοντας παντοτινά το Θεό στην καρδιά του με επίγνωση, θα κληρονομήσει τη βασιλεία των ουρανών, που έχει ετοιμαστεί για τους αγίους από την αρχή του κόσμου και που εύχομαι να κληρονομήσουμε όλοι μας, με τη χάρη του Κυρίου μας Ιησού Χριστού. Σ' Αυτόν ανήκει η δόξα και η δύναμη στους ατελεύτητους αιώνες. Αμήν.

(Από το βιβλίο «Θέματα ζωής Β'» Από τις ομιλίες του Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου, Ιερά Μονή Παρακλήτου, Ωρωπός Αττικής)

Πηγή: eikonografies.gr